

Vandring: Benimasott — Castell de Castells — Benimasott

Två svenska ”grabbar”, Lennart och Björn, provar på att vandra i Spanien. Båda är 60+. Vi har utgått från www.topwalks.net som beskriver flera vandringar. Där finns bra information om de olika lederna.

Vi valde en längre vandring, 30 km, med en övernattnig på Casa Pilar i Castell de Castells. Leden var uppmärkt med ett vitt och ett gult streck. Var strecken parallella var det ok, med var de lagda i kors var man på fel väg. Märkningen var bra men den kunde i vissa fall vara lite svår att hitta.

Start i april

Den 5/4 2010 började vi vandringen från Benimasott till Castell de Castells.

Början är lättgången, en asfältväg och därefter en kärrväg. Runtom är det höga berg och man är förvånad över hur man kunde bygga byar på dessa sluttningar. Odlingarna är så små så man måste köra med en trädgårdstraktor för att bereda jorden.

Den första byn är **Tellos**, leden är markerad att gå utanför byn men det finns även en märkning upp

till byn. Det är inte många hus, de ligger fastklistrade på sluttningen, där finns en liten vacker kyrka. Det var inte många extra steg som den lilla byn förorsakade oss.

Vi fortsätter och följer den rödgula markeringen och kommer in i **Bar-ranco de Paet**. Det är en osannolik terräng, vi tror det är någon form av vattendrag. Troligen rinner det stora mängder vatten här vid regnperioder. Det torkar upp snabbt och nu är det bara rundslipade stenar i flodfåran.

Växtligheten är mångfacetterad och bitvis tät och består av buskar och träd. Lät man blicken glida upp mot bergstopparna så glesnade vegetationen ju högre upp man lyfte blicken.

Blomningen är frodig, den skiftar i blålila och gult. Den blålila ros-marinen gav en kryddig doft och det vackert gula busktörnet var ett gissel, som med sina sylvassa taggar på ca 2 cm var svåra att passera, de går genom både byxor och jackor.

De små träden är bl.a. mandelträd, troligen vilda, och pistaschnötter. Mina bättre begagnade öron uppfattade inte småfåglarnas

sång och varningsrop, de är där, men de visade sig sällan, bara som en snabb förflyttning mellan buskarna. Troligen är jakten på småfågel en anledning till att de är så skygga. Tomma patroner hittar man lite varstans.

Vandringen går vidare och vi kommer till en mandellund. Där möttes vi av en kraftig krydddoft, vår kunskap om sydländska kryddor är dålig, den bästa beskrivningen blir curry. Doften är intensiv under en kortare tid i början av lunden.

Framme vid vändpunkten

När vi efter en relativt jobbig vandring med många intryck är framme vid **Castell de Castells**, så är det bara att leta rätt på hotell ”Casa Pilar”. Byn är något större än dem vi tidigare besökt. Gatans lutning inbjöd inte till något gatlopp direkt varför vi tog beslutet att fråga oss fram. Ingen kan engelska så svaren blir därefter. Till slut förstår vi: ta av till höger och sedan till höger igen fram till ett torg och sedan är hotellet nära.

Hotellet stängt?

När vi kom fram är dörren låst. Vi ringde på dörrklockan, bankade

på dörrklappen men inget hände. I fönstret vid dörren finns en lapp som ber oss ringa ett telefonnummer. Vi hoppades att vår engelska skulle förstås. Jo, det går vägen och vi ombads vänta i fem minuter. En dam kom och öppnade, visade oss var vi skulle sova och talade om att middagen serverades i källaren klockan halv åtta, allt på spanska, men det gick bra. Mitt över gatan finns ett café där kunde vi ta en öl under tiden.

God mat

Hotellet är litet, troligen är det inte mer än 4 – 5 rum. Till middagsbordet är vi tre par, två engelska och så vi svenskar. Middagen bestod av tre rätter och började med en soppa och kycklinggryta samt efterrätt, allt mycket smakligt. Till frukosten är det duktat till fyra par. Ett engelskt äldre par hinner komma ner innan vi är klara för avfärd. Vi fick även med oss färdkost.

Disig återfärd

Den andra dagen är inte den första lik. Det är disigt, låga moln och duggregn. De första två timmarna är vi under molnen och då hörde vi grodorna kväka i en damm. Det är ett ljud som vi även uppfattade första dagen men då inte kunde identifiera.

Is-stack?

Passerar några större mandel-lundar innan stigen går upp i barr-skogen. En bit upp i skogen hittar vi en ruin efter en rund byggnad. Vi ser en rund sten som kan vara en kvarnsten, men vi lämnade den tanken. Varför åka upp i skogen för att mala något? Nä, troligare är det att så här förvarade man snö och is för sommarbruk.

Dålig sikt

När vi kommer upp bland molnen är sikten sällan mer än 50 meter, oftast mindre. Stigen är brant och det blir svårt att följa märkningen. Vi missar utsikten som säkert är bedårande, så vi fick ägna oss åt närområdet i stället.

Friska källor

På den här höjden är det fascinerande att se terrasser med mandelträd, källor som bara rinner ut från en klippavsats. Det hänger ofta en ölsejdel vid källan så att vandraren kan släcka sin törst, kvalitén på vattnet är bra.

Vid ett tillfälle lättade dimman och vi har några hundra meters sikt och för en kort stund kan vi njuta av utsikten. På någon meters avstånd från stigen på höger sida är det ett stup rakt ner. Lite längre

fram längs stigen syntes en väl-polerad hård berghäll där vattnet forsat fram och utför stupet, spolat bort de mjukare berglagren och bildat en ravin, säkert en underbar vy vid bättre sikt. Den här typen av raviner och grottor är vanligt förekommande just beroende på det mjuka berget som vattnet gräver ur och formar.

Jobbigt nerför

Om vandrigen uppför berget belastade vaderna så är nerstigningen värre för framsidan av benen.

Man har hela tiden en känsla av att rutscha ner för stigen på grus och små stenar. Med tanke på vädret blir den sista delen av vandrigen en ren transportsträcka.

Summering: vi är mycket nöjda med vandrigen. Människorna är vänliga och hjälpsamma, men att kunna lite mera spanska sitter inte i vägen.

Lennart Persson